

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 9.

Číslo 2. Duben 2019

Vážení čtenáři,

už pátým rokem se náš redakční kolektiv obnoveného Heřmanického občasníku snaží alespoň trochu vás pobavit, podle možností připomenout něco z historie obce, v neposlední řadě zachytit i pro příští generace, co se v naší obci stalo v nedávné minulosti či současnosti. Snažíme se, abychom postihli to, co vás zajímá a o čem byste rádi četli.

Čas však neúprosně letí a pamětníků, bohužel, ubývá. V dostupných kronikách a historických análech toho taky už moc nenajdeme. Tím nám také pomalu končí možnosti vyprávění o historii obce. Tímto číslem končíme pojednání o činnosti heřmanické organizace Českého červeného kříže, v dalších dvou číslech dokončíme Svazarm.

Redakce zjistila, že v Heřmanicích se také hrálo divadlo. Něco jsme se o ochotnických začátcích dozvěděli od paní Mileny Krátké ze vzpomínek jejího tchána Václava, které doplnil kdo jiný než náš největší pamětník a člen redakční rady Willy Effenberger. Pokud se mezi obyvateli obce najde ještě někdo další, ať se nám ozve. Velmi rád si s ním popovídám.

Závěrem tohoto úvodníku bych chtěl vyhlásit anketu na obsah a další témata Heřmanického občasníku:

- s kým byste se rádi na stránkách HO blíže seznámili
- jaká událost by neměla zůstat bez povšimnutí
- co se vám v obci líbí, nebo naopak nelíbí
- jakou aktivitu v obci, kromě těch stávajících, byste doporučili do dalšího období
- jak se vám líbí jednotlivé rubriky HO, co byste na nich doporučili zlepšit
- co vám v obsahu HO chybí, co byste rádi doplnili

Pokud se rozhodnete ankety zúčastnit, vyplňte, prosím, anketní lístek, který je uvnitř občasníku. Vyplněný lístek můžete vhodit do poštovní schránky obecního úřadu nebo do připravených schránek v obchodě a hospůdce U Kodešovy skály. Odpovědi můžete také poslat přímo mně e-mailem na adresu **olda.bat@gmail.com**.

váš redaktor Olda Baťka

Z historie obce a okolí – Willy Effenberger

Heřmanický Svazarm

5. část

Předchozí část mého vzpomínání končila založením základní organizace Svazarmu v Heřmanicích a jeho dvou částí – automotoklubu a klubu střelců. Před oběma stála velká porce práce, aby mohly dobře fungovat. Automotoklub začal tím, že si zpracoval seznam motorkářů a majitelů aut.

Auta vlastnili pánové Stanislav Kadlec starší a pan Jelínek. Oba měli značku DKW, stejně jako pan Kalenský, ale ten se, bohužel, z Heřmanic brzy odstěhoval. Takže žádná velká sláva. U motorkářů to bylo jenom o trochu lepší. Nejsilnější stroj, Harley Davidson o obsahu 998 cm³, měl pan Wilhelm Funke, Nortona 500 cm³ vlastnil pan Vratislav Petr, Jawu třistapadesátku Václav Buřák mladší, Jawu dvěstěpadesátku Stanislav Kadlec mladší a první Jawu kývačku o obsahu 125 cm³ Willy Effenberger. K aktivům patřilo i to, že Vilém Funke mladší se vyučil automechanikem. Se svou první mašinou ČZ 125 cm³ později absolvoval bez poruchy týdenní putování po Jihočeském kraji.

Dalším úkolem bylo zajistit zázemí pro naši činnost. Jednali jsme o převzetí kovárny, kde bychom mohli provádět opravy a údržbu strojů a také se zdokonalovat v jejich poznávání. Jednání se však stále protahovala, ve hře byly složité vlastnické vztahy a také zájmy MNV. Budova chátrala, postupně z ní mizely nástroje a zařízení a nakonec musela být zbourána, protože hrozilo její zřícení a ohrožení bezpečnosti občanů.

Určitou dobu jsme tehdy využívali restauraci ve známém hotelu (jeho jméno si již přesně nepamatuji, jenom to, že měl v názvu růži), kde jsme absolvovali potřebná školení o pravidlech silničního provozu, především pro mopedisty, pravidelné roční doškolování řidičů a byli seznamováni s účastí řidičů v celostátní soutěži jízdy bez nehod a bez dopravních přestupků. Praktické jízdy a ověřování teoretických znalostí v silničním provozu se konaly na místním fotbalovém hřišti. Hotel však byl později také zbourán, a tak jsme vlastně přišli o poslední zázemí pro naši činnost.

Naprostou katastrofou však byla smrt otce a syna Stanislavů Kadlecových, kteří krátce po sobě podlehlí zákeřné chorobě. Svazarm kromě toho přišel o poslední technické zázemí pro svou činnost, konkrétně o soustruh, stolní vrtačku, svářecí agregát a další přípravky a nástroje, nezbytné pro demontáže, montáže a celkovou údržbu motorů, které měl právě v jejich dílně.

Určitý čas jsme se ještě věnovali Soutěži v jízdě zručnosti, kde nás však předčili borci z Višňové a Bílého Potoka pod Smrkem, což nás dost mrzelo, a také Liberecké soutěže. Kromě toho jsme přijali návrh Okresního výboru Svazarmu, abychom trénovali na Dukelský závod branné zdatnosti a v zimě Sokolovský závod branné zdatnosti, který se běží na lyžích. Byl to předchůdce dnešního biatlonu. Hned při prvním zkušebním závodě Dukeláku jsme zjistili, že nemáme dostatek instruktorů a rozhodčích, o finančních prostředcích ani nemluvě. Proto jsme od těchto disciplín ustoupili.

Zakládající členové AMK se nechtěli vzdát své naděje a touhy postavit si motokáru. Zjistili, že v Totexu mají šasi motokáry, a začali shánět i další díly a součásti. Společně navštívili motokárovou soutěž v Novém Městě pod Smrkem, kde získávali další poznatky z vývoje motokár. Zasáhla však nepříjemná událost, která vážně ohrozila další existenci klubu. Členství v heřmanickém AMK se snažilo získat 10 osob ze sousední vesnice, které jim jeden z místních přislíbil. Byli zaregistrováni, ale prozradilo se, že mají pouze zájem dostat zdarma teplákovou soupřavu a potom putovat po Slovensku a pak se usadit v Maďarsku u Balatonu. V Heřmanicích

s tím nepochodili, ale nakonec to dostali od OV Svazarmu. Výbor AMK se tím zabýval, předseda složil funkci a s ním odstoupil celý výbor. Situaci řešil i okresní výbor, ale to už bylo beze mne, v té době jsem už bydlel ve Frýdlantě. Byl bych rád, kdyby se našel někdo z pamětníků, který by o tom věděl, a pokračoval ve vyprávění.

Červený kříž v Heřmanicích

V dosavadním vyprávění jsme si připomněli hlavní činnost organizace, jak se dala zjistit z dostupných informací prostřednictvím dvou kronik a částečně také ze vzpomínek její předsedkyně paní Bufákové. Kroniky už nám toho moc nového neřeknou, proto se v dalším pokračování budeme muset spokojit se vzpomínkami. Ale nebojte se, nebude to žádná nuda. Nejenom pro ty, kteří to tenkrát prožívali.

Další dva tábory se konaly v Heřmanicích. Hned ten první se vedoucí Marie Bufáková a Pavel Zadák rozhodli zpestřit výletem do Liberecké zoologické zahrady. Cesta vlakem proběhla bez problémů, děti se dobře bavily a těšily se na hezké zážitky. Menší komplikace nastala v Liberci při cestě tramvají, protože se celá skupina nevešla do jedné a část musela čekat na další. Protože všechny jízdenky měla ta první skupina, chvíli trvalo, než si to tramvajáci mezi sebou domluvili. Ale mnohem větší problém nastal přímo v ZOO. Slovo má paní Bufáková.

„Když jsme dorazili do ZOO, rozdali jsme dětem svačiny. Jedna nám ale zbyla, a tak jsme zjistili, že nám chybí Pěťa Filo. Dovedete si představit, jak nám bylo? Vyptávala jsem se dětí, kdo ho naposledy viděl. Nikdo to přesně nevěděl. Nahlásila jsem to na vrátnici a potom tam utíkala pokaždé, když ohlašovali nějaké nalezené dítě. Náš Pěťa to ale nikdy nebyl. Byla jsem zoufalá. Jak to řeknu rodičům, kteří mi ho svěřili?

Když jsem byla téměř na pokraji sil, volali mi z vrátnice, že se mám dostavit na dispečink konečné tramvaje, že tam mají malého kluka, co se ztratil. Když jsem tam dojela, byla jsem úplně vyřízená. Bála jsem se otevřít dveře, abych zase nebyla zklamaná. Ale za nimi, bohudík, byl náš Pěťa, pusou od ucha k uchu a pochvaloval si, jak se hezky povoził tramvají sem a tam. On totiž v té tlačence nestačil vystoupit s ostatními, a tak se pořád vozil, než si ho všiml pan tramvaják.

Zpátky do Heřmanic jsme jeli autobusem, a co čert nechtěl, jela jím i paní Filová. Děti jí to samozřejmě hned za tepla vyslepičily, takže jsem čekala pořádný nářez. Ona to ale přijala s porozuměním. Z Petra už je dneska dospělý člověk, bydlí blízko nás a občas si na tu příhodu zavzpomínáme.

Děti se v táboře cítily dobře, dokonce se tam asi čtyři noci ukrýval čtyřletý bráška dvou sourozenců Švecových Martin, který tam tajně zůstal, když se jejich rodiče přišli seznámit s táborovým programem. Po čtyři dny chodil s tím, kdo měl službu, kontrolovat, kdo ještě nespí.

Jednou přišla do tábora maminka Saši Molnárové, že dostala z Moravy meruňky a spolu s táborovou kuchařkou paní Zadákovou z nich dětem uvaří kynuté knedlíky, lidově blbouny. Spotřebovalo to celkem 8 kilo mouky a byla toho kupa. Při vaření jim musely pomáhat paní Mánková a Listopadová. Dětem to moc chutnalo, ale Tonicke Zadákové se potom několik nocí zdálo o blbounech.

Vzpomínám taky na to, jak jsme s paní kuchařkou myslely, že nás navštívili Martani. To jsme měly kontrolu po večerce a z jednoho stanu kluků se ozývaly divné zvuky. Neměly jsme odvahu se tam podívat, naštěstí po nějaké době zvuky ustaly a ze stanu se ozývalo jenom pravidelné oddychování, takže jsme odešly do svého stanu. Ráno jsme se nestačily divit. Jarda s Emilem přišli zmalování, jako kdyby přilétli komínem z jiné planety.“

Těch zážitků z táborů bylo mnohem víc, ale mají význam spíš pro děti a jejich vedoucí, protože se jich přímo týkaly a ostatním to třeba nic moc neříká. Takže se v závěru omezím na několik krátkých postřehů. Třeba na noční stezku odvahy, kterou připravit Pavel Zadák a která měla prověřit statečnost táborníků. Dopadlo to ale trochu jinak, protože paní Bufáková šla se dvěma

bázlivými dívenkami úplně v závěru a právě na ni se vylil kýbl vody, připravený pro ty poslední. Takže se možná poprvé v životě musela jet převléct o půlnoci domů do suchého.

Děti určitě i po čase vzpomínaly na výlet do Hřenska a spršku vody ze skály, když jely lodičkou soutěskou, nebo do Dvora Králové, aby na vlastní oči spatřily vzácná zvířata v safari tamní ZOO, nebo návštěvu Kuksu. Také na ukázkou práce psovodů z Václavic, které do tábora pozval náčelník OOSH v Heřmanicích pan František Maršoun, a při nichž děti uchváceně sledovaly, co ti čtyřnozí tvorové dokážou. A v neposlední řadě právě na ukončení posledního tábora, na které si děti připravily pro své rodiče hezký program. Poslední akcí před ukončením činnosti ČČK v Heřmanicích byl turistický výšlap do písečáku v Kunratickém lese u státní hranice s Polskem, spojený se zdravotníkem a následným opékáním buřtů.

Za to vše bezesporu patří poděkování všem, kdo se podíleli nejen na organizaci dětských táborů, ale i na veškeré činnosti Českého červeného kříže v Heřmanicích. Paní Bufáková na nikoho z nich nedá dopustit a moc jim děkuje za jejich obětavou práci. Především ale s velkou úctou hovoří o Toničce Zadákové, její nejbližší pomocnici a kamarádce, která jí nezištně pomáhala zvládat všechny potíže a nástrahy nejen v práci s dětmi. A mně nezbyvá než jim všem poděkovat. Jenom mě trochu mrzí, že ČČK v Heřmanicích už je jenom ve vzpomínkách.

oba

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Naši věrní čtenáři,

máme za sebou další tři měsíce, proto mi dovolu, abych vás provedla akcemi, které máme za sebou.

Mladí hasiči

Za tři měsíce děti hlavně kreslily. Nakreslily obrázek našemu panu starostovi, navrhovaly motiv na kelímek od kávy, požární ochranu očima dětí taky zvládly. Dokonce děti připravily i ozdoby na velikonoční strom. Odznaky odborností dětí zvládly na jedničku, a dokonce se našli i odvážlivci, kteří si udělali specializaci Ajťák.

Nesměl chybět bazén, po kterém se děti rozutekly, jako kdyby zazvonil školní zvonek, a všichni rychle utekli do tříd. Ale zachovejte paniku, všechny jsme našli. Protože jsou všichni v dobrých rukách. A všechny děti jsme

vrátili v pořádku, jen s malou rýmou.

Ovšem máme za sebou i jednu soutěž, a to Kinder TFA. Tato soutěž je pro děti nová, spíš je tato soutěž pro dospělé a znáte ji spíš pod názvem Železný hasič, s jinými váhovými limity. A konala se 16. března.

Závodníci se připraví na start. Po odstartování bere sportovec do každé ruky proudnici s hadicí a běží, aby hadice natáhl. Na konci úseku proudnice položí. V druhém úseku na sportovce čekají dva kanystry naplněné vodou (pro každou kategorii jinak naplněné). Tyto kanystry museli vzít, obejít s nimi kužel a vrátit zpět do vyznačených čtverců.

Třetí úsek na sportovce čekal na druhé straně tělocvičny. Bouchání palicí, nebojte se, pro děti byla uzpůsobená palice. Na všechny čekal box, ve kterém sportovci palicí odbouchali 80 úderů. 40 do

horního plátu a 40 do spodního plátu, tyto údery počítal rozhodčí. V jednu chvíli si člověk myslel, že kousek od něj je datel, který mydlí svou malou hlavičkou do stromu, takže celkem velký rámus.

Čtvrtý úsek opět čekal na druhé straně tělocvičny a obsahoval transport figuríny na vzdálenost 20 m. Tuto figurínu museli naši sportovci táhnout pozadu, obešli kužel a zase zpět.

A zase přeběhnutí na druhou stranu tělocvičny a na matračku. Sportovci museli na matračce vyskočit, udělat dřep a lehnout si na břicho. Zvednout se, vyskočit, udělat dřep a lehnout si na záda. A to vše od dvou cviků po pět cviků, podle kategorie.

Jak sportovec má hotovo, těžko se už zvedá a musí na druhou stranu tělocvičny a začít motat hadici. Dvě kategorie měly motat dvojité hadici C a starší kategorie motala hadici B jednoduše. Jak hadici měl sportovec smotanou a danou do čtverce, zbýval poslední úsek.

Výstup po žebřinách. Dvě kategorie měly jen čtyři výstupy po žebřinách. Zato u starší kategorie vystupovali nahoru sedmkrát. A pak už jen cíl.

Nebudu psát, jak naši sportovci dopadli, jelikož vám přijde, že toto umístění je hrozné. Ale upřímně, naše děti nejsou žádná ořezávátka a touto soutěží si sáhly na dno. A všichni jsou v našich očích jedničky (jen se budou muset naučit správně dýchat). A rozhodně máme v týmu železné hasiče a hasičky a palec nahoru za jejich super tvrdý výkon v této zátěžové akci.

Koncem března děti ještě nazdobily velikonoční strom – nebo jak se říká v jiných obcích – náš vajíčkovník.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

Seznam výjezdů za poslední tři měsíce:

27. 2. naše jednotka pomáhala při záchraně osoby.

Dospělí a dorost

V současné době (tedy od začátku března) kácí les podél středního toku Heřmanického potoka, kde vznikne vodní plocha se stálou vodní hladinou.

A také náš ženský tým s jedním mužem jste mohli zahlédnout ve velmi silné sestavě na celní správě, kde zajišťovali občerstvení. Ale o této akci se více dočtete v dalším občasníku od mé redaktorské kolegyně.

A co nás čeká. Další tři měsíce budou prošíkovány soutěžemi pro mladé hasiče a dorost. Nejbližší termín je 6. 4. Jablonecká hala dorostu a druhý den pro dospělé. Krásnoleský víceboj nebo Velikonoční pohár na náměstí T. G. Masaryka ve Frýdlantu. A mnoho dalších závodů v měsíci lásky, tedy v květnu. Co vám ale mohu opravdu prozradit, je to, že náš diář je nabitý k prasknutí.

Období 1985-1989

V daném období jsme se zúčastnili okresní soutěže Jeden za všechny, všichni za jednoho, dále jsme absolvovali hru Výstup na olympijské hry a zapojovali jsme se do celorepublikové akce Pyramida.

Činnost v jednotlivých soutěžích byla rozmanitá, podporovala vyvážený rozvoj osobnosti po stránce zdravotní, vzdělávací i výchovné, plnění úkolů bylo dobrovolné s respektováním zdatnosti a osobního zájmu. Byly zařazeny prvky sportovní gymnastiky, lehké atletiky a kolektivních her. Splnění úkolů bylo hodnoceno stužkami a bodovým hodnocením v tabulce. Pravidelně bylo prováděno posouzení zapojení v rámci TJ, okresu, časopisu ZRTV (Základní rekreační tělesná výchova). Nakonec následovalo závěrečné hodnocení, které vycházelo z počtu stužek a bodů. Vyhráli celkově všichni, neboť jsme cvičili pro radost a pro zdraví. K akcím jsme přistupovali se zdravou ctižádostí dosáhnout pěkného sportovního výsledku. I dnes patří všem cvičencům a cvičenkám slova uznání a poděkování za sportovní přístup. Hry nás bavily. Obsahově mají hodně společného, proto přiblížíme alespoň jednu soutěž.

Okresní soutěž Jeden za všechny, všichni za jednoho obsahovala těchto 18 úkolů:

1. Podzimní sraz v přírodě (vycházka, zpěv, hry...)
2. Večerní hra (hledání pokladů, běh, překonávání překážek...)
3. Cvičení v přírodě (hody, běh, gymnastické prvky...)
4. Přespolní běh (dle kategorií – 200 m, 500 m, 800 m)
5. Přeskoky přes švihadlo (druh přeskoku, počet)
6. Výroba vánočního dárku
7. Vánoční besídka (společenské hry, občerstvení)
8. Dálkový pochod (5 km, 10 km)
9. Veřejné vystoupení (oslava MDŽ)
10. Návštěva kulturního pořadu (promítání filmů)
11. Zimní radovánky (hod špalkem, koulování...)
12. Pozorování hvězdné oblohy (Severka, Orion...)
13. Pospartakiádní aktivita (gymnastické prvky)
14. Zimní sraz v přírodě (vycházka, hry...)
15. Moudrá hlava (pozorování rostlin, turist. značek)
16. Šplh
17. Fit-test (dřepy, kliky, přeskoky – počet v časovém limitu)
18. Jarní sraz (vybíjená, přehazovaná)

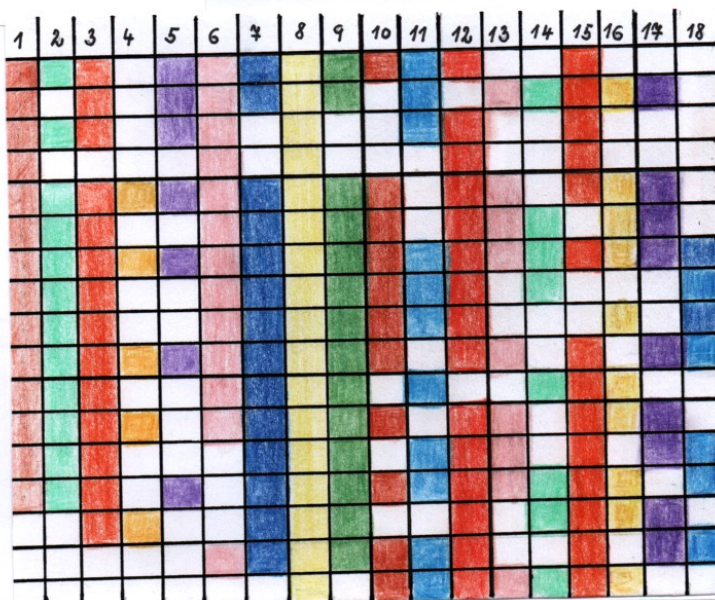
Do soutěže se zapojilo 21 sportovců, probíhala ve cvičebním roce 1985-1986. Ostatní akce v následujících letech zapojily 17 cvičenců, v Pyramidě jich závodilo 15. Všichni zvládli soupeření dle svých schopností, zdatnosti a hlavně bez zranění.

Tak hodně štěstí, Ivano, Blanko, Jitko, Jiřko, Pepo, Vašku, Lenko, Aleno, Pavle, Aleši, Martinové, Libore, Petře, Mirku, Andreo, Magdo, Tondo, Renku, Moniko, Gábino, Pavlíny, Marceli, Michale, Petro!

Soutěž Jeden za všechny,
všichni za jednoho (získávání
stužek 1-18)

Plnění soutěžních úkolů 1-18

Soutěž Výstup na
olympijské hry (bodové
hodnocení úkolů 1-18)

ČASOPIS
PRO ZÁKLADNÍ
A REKREAČNÍ
TĚLESNOU VÝCHOVU

REDAKCE: PRAHA 1, KLIMENTSKÁ 1
Telefon 231 47 40

Praha dne 29. května 1989

Manželé Judlovi
463 71 Heřmanice u Liberce

Soutěž Pyramida

blahopřejeme Vám k získání knižní odměny za II. úsek
soutěže Pyramida.

S pozdravem

Marta Ballingová v.r.
odborná redaktorka

Zařídila: Marta Ballingová
Vydala: Marta Ballingová

Seriál: Dějiny služební kynologie celní správy a Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice –10. část

Milí čtenáři,

na tomto místě jsme vás postupně seznamovali s historií našeho výcvikového střediska. Dnešní poslední díl představuje osobnost Josefa Dušánka, vedoucího Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR v Heřmanicích.

V následujícím vyprávění vycházíme z knihy Dějiny československé služební kynologie autora Jiřího Rulce.

Ppor. Josef Dušánek (nar. 1958)

vedoucí Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR Heřmanice

Josef Dušánek se narodil v Liberci. Ke služební kynologii se dostal na vojně, kde sloužil jako psovod ve vojenském útvaru Týniště nad Orlicí. Po vojně jako aktivní člen Kynologického klubu Vratislavice absolvoval řadu soutěží a zkoušek z výkonu. Byl také členem výboru a zastával i funkci hlavního výcvikáře. Po roce 1990 založil v Liberci s kolegou Petrem Šmídem jednu z prvních soukromých výcvikových škol v republice.

V roce 1995 nastoupil k celní správě na Oblastní celní úřad Liberec (dále jen OCÚ) jako oblastní kynolog. Ihned po nástupu zreorganizoval služební přípravu psovodů s maximálním důrazem na odbornost a zaměření výcviku psů pro výkon služby. Již po dvou měsících ve funkci zorganizoval první soutěž pro psovody OCÚ a trvale koncepční práci dostal OCÚ Liberec mezi tři nejúspěšnější úřady z celkového počtu 21 v rámci ročních prověrek.

Po ukončení činnosti výcvikového střediska Krásný Les nastoupil v září 1996 do funkce vedoucího VZSK v Heřmanicích. Zpočátku pracoval pouze s jedním instruktorem výcviku a organizoval především základní a kondiční kurzy psovodů se služebními psy kategorie drogy.

Postupně se zasloužil o rozvoj dalších kategorií služebních psů, a to tabák, CITES, výbušniny, zbraně, a po roce 2005 opět i o rozvoj kategorie psů všestranných, jejichž výcvik se od tohoto roku začal realizovat též v Heřmanicích.

Má významný podíl na prosazení rekonstrukce výcvikového střediska, která proběhla v letech 2004-2005, kdy VZSK bylo přebudováno v moderní kynologický areál s unikátním zázemím pro ustájení služebních psů evropského standardu.

V roce 2001 založil Kynologický klub celníků, který se spolupodílí na všech tuzemských i zahraničních aktivitách výcvikového střediska, a doposud je jeho předsedou.

Je autorem zásad systému organizace a posuzování národních šampionátů psovodů služebních psů celní správy. Zasadil se o pravidelné každoroční pořádání národních šampionátů nejprve v kategorii drogy a pak i v kategorii tabák a v kategorii obranných psů, a to nejdříve za účasti pouze psovodů celní správy, ve druhé fázi za účasti všech ozbrojených sborů ČR a ve třetí fázi za účasti až šesti družstev celních správ a rozhodčích z různých zemí světa (např. USA, Austrálie, Holandsko, Německo, Rusko atd.).

V roce 2001 založil tradici pořádání Mistrovství Evropy psovodů služebních psů celních správ ve vyhledávání drog, je autorem prvních zásad organizace ME, které s menšími úpravami platí doposud. Je stálým iniciátorem organizování dalších ročníků ME (doposud 7 ročníků s pravidelnou účastí více než 20 států Evropy) a inicioval též pořádání dalšího ročníku ME v roce 2004 opět v ČR. Všechny ročníky ME se zúčastnil buďto ve funkci vedoucího organizačního štábu, vedoucího družstva, nebo jako mezinárodní rozhodčí.

Josef Dušánek má společně s bývalou náměstkyní generálního ředitele a ředitelkou mezinárodního odboru Generálního ředitelství cel Ing. Vendulkou Holou podíl na získání statutu Regionálního výcvikového střediska služební kynologie Světové celní organizace (WCO), který byl středisku přiznán v roce 2005, když prosadil zahájení organizování zahraničních výcvikových kurzů pod záštitou WCO.

Výrazně přispěl k rozvoji mezinárodní spolupráce v rámci služební kynologie celních správ a k propagaci české výcvikové školy v zahraničí. Přednášel a prezentoval českou služební kynologii na řadě konferencí v tuzemsku i v zahraničí (mezi nejvýznamnější patřila prezentace pro protidrogové experty 140 zemí světa v Bruselu v roce 2008 či např. protidrogová a protiteroristická konference ozbrojených sborů a kynologických odborů v Los Angeles, USA, v roce 2007). Navázal úzké kynologické kontakty s většinou evropských států a dále např. s USA, Austrálií, Ruskem, Izraelem, Peru, Kyrgyzstánem, Ekvádorem a dalšími.

Je iniciátorem a organizátorem řady recipročních pracovních pobytů zahraničních psovodů v ČR a tuzemských kynologických expertů v různých státech světa (např. program CUSTOMS). Je tuzemským a mezinárodním rozhodčím pro výkon služebních psů a působil v řadě delegací Celní správy ČR jako kynologický expert v zahraničí (Protidrogový projekt OSN, Dunakeszi, Maďarsko, benchmarkingový projekt zemí SRN, Velká Británie, ČR, Nizozemí apod.).

Zasadil se o získání významné mediální a společenské prestiže výcvikového střediska v Heřmanicích navázáním úzkých kontaktů se zástupci místních a krajských samospráv a státních institucí a pro rozvoj střediska získal podporu u řady významných osobností z veřejného a politického života, kteří je také osobně navštívili (např. předseda Senátu ČR, několik ministrů financí, vrchní státní zástupce, velvyslanci a velvyslankyně několika států, styční důstojníci celních správ různých zemí apod.).

Josef Dušánek získal v roce 2007 ocenění za mezinárodní spolupráci od Policie Ekvádoru

Heřmanické kukátko

Dne 9. 3. 2019 se pořádá zájezd do Liberce na divadelní představení s názvem Škola žen. S touto Moliérovou hrou se na jevišti Šaldova divadla vrací veršovaná komedie, která nahlíží na trpkost manželství. Velice hezky zahrané. Pojedte příště za zábavou s námi s pohodlným autobusem. Sledujte, prosím, vývěsky. Pokud máte nápad na kulturní akci či výlet, ozvěte se.

Tipy na výlet pro rodiny s dětmi

Letos nabízí velice zajímavou nabídku **Zoo Liberec**. Ta snížila ceny permanentek na rok. Rodinné vstupné je za 880 Kč. Dospělí pak zaplatí za vstupné 300 Kč a děti 200 Kč. Ale jednodenní vstupné je přijatelné. Dospělí zaplatí za jednodenní návštěvu zoo 100 Kč, děti a studenti pak zaplatí jen 80 Kč. A rodiny s dětmi dají za celodenní vstup 300 Kč (dva dospělí a dvě děti) nebo 380 Kč (dva dospělí a tři děti). Neváhejte navštívit nejstarší zoo, která letos slaví 115 let.

Dnes **moderní únikové hry** v Liberci najdete v Plaze nahoře. Vždy se musíte objednat dopředu. Na slevomatu seženete vstupy o něco levněji. Netradiční zábava, kde zapojíte logické myšlení, je vhodná pro rodinu či skupinku osob. Máte hodinu, abyste se dostali ze zamčené místnosti. Dáte to? Záleží na vás. Hledání indicií atd. Cena: 800 - 1 200 Kč. Další naleznete třeba v Mladé Boleslavi a v Praze.

Zajímavý výlet nabízí **Fajnpark** v Chlumci nad Cidlinou pro rodiny s dětmi, lze spojit s návštěvou zámku. Zábavní park nabízí mnoho atrakcí, zvířátka a plážové hry, trampolíny, kino atd. Rodinné vstupné: 1 000 Kč. Základní vstupné je 280 Kč. Děti do 2 let zdarma.

Dne 23. 3. 2019 přivítal náš pan starosta nové občánky. Dvě krásné malé slečny a jednoho chlapce. A s radostí vás chceme seznámit s Pavlínkou Zadákovou, Larou Vacířovou a Martínkem Průšou. Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví, štěstí a lásky.

Chci vás moc poprosit, abyste veškeré dotazy a připomínky na naši hospůdku směřovali na vedoucího provozovny pana Martina Hubeného. Moc rád si vaše připomínky, nápady a stížnosti vyslechne a zodpoví.

ale

Nakousli jsme další rok a v prvním čtvrtletí jsme pro vás uspořádali čtyři události. Leden jsme trochu zalenošili a nejdříve nasbírali trochu sil a inspirace. Ale už v únoru jsme pilně zapracovali na další z užitečných dekorací zahrad a okolní přírody. Truhlář Milan Kopecký opět precizně připravil v tělocvičně na obecním úřadě výrobu několika typů ptačích budek, aby námi poctivě vykrmení ptáci měli kde snést vajíčka a vyvést mláďata. Milan myslel na ekologii i bezpečnost, takže nové ptačí rodiny se budou moci nastěhovat do moderních, kvalitních dřevostaveb, které, pokud je provozovatelé budek dobře umístí, neohrozí nezvaní predátoři. Účastníci druhého dílu dřevodílny opět finančně přispěli jen na spojovací materiál. Dřevo, svůj čas a cenné rady věnoval

Milan Kopecký, kterému i touto cestou velice děkujeme. Moc nás to bavilo!

Do měsíce března jsme našťouchali zbývajících 3 akce. V jeden víkend jsme uspořádali krkonošské kulinárium pro dospělé a také maškarní bál pro děti, rodiče a blízké. Sobotní odpoledne

a podvečer jsme se sešli v konečné fázi dokonce v hojném počtu účastníků na přípravě a ochutnávce tradiční krkonošské kuchyně. Myslíme na všechny skupiny obyvatel, takže jsme chtěli nalákat více mužů na výrazného a inspirativního kuchaře, aby se naši sousedé osmělili a něco v kuchyni taky občas vykouzlili. Samozřejmě že efekt byl spíše opačný. Na kuchaře se „chytilo“ více žen, které se chtěly pro změnu něco naučit. Muži se přitrousili spíše něco ochutnat. Menu bylo báječné: skutečně pravé krkonošské kyselo a plněná bramborová roláda zpracovaná jako knedlík a jako

pečený závin. Tak dobře jsem se osobně už dlouho nepobavila a jídlo bylo perfektní. Nevím, jestli dám i já bramborovému těstu příště takovou péči, jakou dostalo z rukou Pavla „Kašpárka“ Pfeifera, ale vím, že se co nejdřív o tuhle „novinku“ v kuchyni také pokusím. Pavle, děkujeme, že jsi nám věnoval tuhle kuchařskou lekci, celé odpoledne a podpořil jsi naše heřmanické aktivity, ostatně nebylo to poprvé :-).

Nedělní karneval, který byl věnován více dětem, byl trochu jiný než v předchozích letech, ale myslím, že se moc povedl. Trochu jsme si pomohli menším prostorem, ve kterém jsme dětem i rodičům připravili hry, občerstvení a snad i zábavu, na kterou budou vzpomínat. Podařilo se nám v tělocvičně vytvořit i malou výzdobu a nakonec jsme ji využili i k závěrečnému fotořádku. Kdo vydržel až do konce, mohl si pořídit originální záramovanou fotografii, fotografii s krávou či s knírem :-).

Tancovalo se, soutěžilo, malovalo a tradičně jsme mohli nabídnout i domácí báječný a moc dobrý dort, který upekla Míša Pešáková, za který jí také velice děkujeme. S maškarním bývá trochu více práce, a tak děkuji touto cestou všem, kteří se podíleli na jeho přípravě a průběhu. Moc si vaší spolupráce vážím.

Mimořádnou akcí, v řadě těch, které v posledních dvou letech připravujeme, se stalo autorské čtení z knih paní Ludmily Kotkové. Pečlivě připravené čtení úryvků z první knihy paní Ludmily bylo nesmírně milé, zajímavé a inspirativní. Svě vzpomínky a postřehy z dětství, mládí i aktuální doby prokládala vtipnými i dojemnými básněmi.

Paní Kotkovou přijeli podpořit i přátelé a rodina. Knihovna v ten den prošla zatěžkávací zkouškou. Bylo hezké sledovat, jak se mezi knihami snaží lidé protlačit k hostům a poděkovat či popřát do dalších tvůrčích let. S těmi, se kterými jsem se setkala i po „čtení“, jsme se shodli na radosti z tohoto setkání a těšíme se na další, protože paní Ludmila má na kontě knih ještě 5 a přislíbila nám další návštěvu! Pro místní čtenáře máme ještě jednu důležitou informaci. Aktuálně je

v knižním fondu k dispozici poslední vydaná kniha paní Kotkové, kterou jsme mohli zakoupit. Ostatní snad získáme postupně později, je třeba je nechat dotisknout. Na to si ale rádi počkáme.

S každou další aktivitou, kterou v týmu báječných lidí připravujeme, hledáme nějakou změnu, oživení, nový nápad. A jelikož víc hlav víc ví, budeme rádi za všechny náměty, připomínky, ale i spolupracovníky do dalších akcí.

V dalším čtvrtletí se **chystáme** nabídnout něco již známého, něco zcela nového, možná něco vypůjčeného :-) atp. Můžete se stoprocentně těšit například na další **kurz vaření krajových specialit**, v druhé polovině května proběhne výměna nebo chcete-li **sharing** předpěstované sadby zeleniny, květin, všeho, co vy sami máte rádi a umíte množit. Až budete do svých pařenišť a skleníků zasévat oblíbené druhy, vzpomeňte si na plánovanou akci a vypěstujte něco navíc, co byste mohli vyměnit s ostatními a oživit tak rozmanitost svých zahrad a talířů.

O dalších plánovaných akcích **vždy čtěte na webu obce a na vývěsních plochách**, případně se k vám můžou pozvánky dostat i přes facebook. Ve fotogalerii obce i společenského klubu si můžete všechny proběhlé akce prohlédnout.

Za SPOK Simona Benešová

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Nově se na našich stránkách budeme setkávat na místech turisticky zajímavých po celém Frýdlantském výběžku, někdy možná zabrousíme i kousek za hranice k našim sousedům, ale hlavně budeme objevovat i místa, kam značky nevedou, která jsou opředena jak světlou, tak i temnou minulostí nebo se k nim vážou zajímavé pověsti. Budu vděčná za pomoc místních pamětníků, kteří sami nebo z vyprávění svých předků znají zajímavé historky, které často nenajdeme ani v místních kronikách. Členitý a nebezpečný horský terén, pohnutá minulost zdejšího pohraničí se zaniklými obcemi, opuštěné usedlosti a velké množství pamětních křížů, to všechno slibuje hodně témat k vyprávění, které se pokusím doplnit i fotografiemi a mapkami daného místa.

Buďte, prosím, shovívaví, pokud v člancích objevíte nějaké nesrovnalosti, budou napsány s obdivem k tomuto zajímavému kraji.

Pohanské kameny – obětiště, nebo dílo přírody?

Těsně na polské hranici u obce Višňová, asi 1,5 km po zelené značce od obecního úřadu, leží uskupení obrovských kamenů, které připomínají pravěký dolmen, s velkými pravidelnými skalními hrnci. Právě díky těmto prohlubním byly kameny považovány za starodávné obětiště pohanských kmenů se zvířecími i lidskými oběťmi. Teprve nedávno věda

prokázala, že skalní hrnce velmi dobře dokáže vytvořit i sama příroda erozí a podobné útvary se vyskytují i na mnoha jiných místech.

Přírodovědec von Wirchow zde v roce 1895 s lužickou archeologickou skupinou našel úlomky kamenných seker a další předměty z pozdní doby kamenné, takže není vyloučeno, že kameny byly k nějakému účelu využívány, i když v jiném vývojovém období.

Pohanské kameny jsou tvořeny z tzv. rumburské žuly, která je charakteristická velkými krystaly křemene, různých druhů žilců, slíd a příměsí dalších minerálů a vyskytuje se pouze v podhůří Jizerských hor. Velké krystaly křemíku projevují elektrické vlastnosti, tedy jsou dobře vodivé, a tak spolu s polohou na vrcholu kopce dobře přitahují blesky. A tady už není daleko k lidové pověsti, která se k tomuto místu vztahovala. Vypráví o čertu ve zlatém kočáře, který si přijížděl pro obětiny, které mu sem lidé přinášeli. Vzepřel se mu pouze jeden venkovský mládenec a čert ho za odpor sežehl bleskem. Mládence pak už nikde nikdo neviděl. A proč zrovna v kočáře? Protože na kamenech jsou dvě rýhy ve vzdálenosti kol dětského kočárku. A co další pověsti? Pod každým pořádným kamenem přece musí být poklad a tady byl, nebo dokonce je také.

Ať už je toto skalní uskupení vytvořeno přírodou, nebo lidmi, můžete tu meditovat, komunikovat s přírodou nebo se jednoduše skrýt před deštěm. Ovšem i současné lidské činy sem přinesly nepřímý otisk obětiště ve formě zdevastování země nedalekým povrchovým dolem a na dosah umístěnou polskou elektrárnou. Okolní krajina se už pomalu vzpamatovává po nahrazení starých bloků elektrárny za nové s moderní technologií a výhled už zarůstá stromy. Jak se můžete dočíst na informační tabuli, možná tu vznikne i přírodní park, přesahující svým rozsahem i státní hranici. Oblasti však hrozí nedostatek vody a s ní i proměna takových krásných koutů, nejspíš na prašnou poušť. Tak nezbyvá než doufat, že toto místo zůstane nadále oblíbeným výletním cílem s trochu záhadnou minulostí.

Dagmar Čadková

Od našich čtenářů

Velice hezká vesnička na konci republiky

Vážení občané Heřmanic!

Promiňte mi, že začínám trochu neobvykle. Chtěl bych vás požádat: prosím, otevřete oči. Jste občané této obce, která se nelehce odpoutala v roce 1989 od města Frýdlant v Čechách a stala se samostatnou obcí. Tehdejší občanský výbor v referendu dle přání občanů (68 %) rozhodl o odtržení a osamostatnění se a věřte, bylo to dost tvrdé jednání. Bez toho by stav a vzhled naší obce nebyl tak krásný, jaký je.

Toto je zatím jen začátek mého zamyšlení. Žiji zde od narození celý život a z počátku jsem to neměl dvakrát lehké. Ale s dobrým kamarádem jsem nakonec měl normální klukovský život, školu, práci a spousta dalších zážitků. Po ukončení školní docházky jsem svůj čas věnoval těm, kteří mě vychovali, a za to jim děkuji. Poté jsem hodně svého volného času věnoval ve prospěch vesnici, ve které jsem se narodil. Jeden čas jsem chodil cvičit žactvo do SOKOLA, občas jsem si zacvičil s muži, a když pan Effenberger nemohl, promítal jsem v kině. Zároveň jsem byl předsedou ČM. To vše přerušila vojenská služba. Po návratu jsem se vrátil do zaměstnání jako soustružník v TOTEXU a zároveň i ke cvičení. Následně jsem se oženil a založil rodinu. V té době jsme již patřili pod obec Dětřichov a já byl v občanském výboru. V letech 1964-1968 jsem byl členem rady MNV Dětřichov ve funkci předsedy stavební komise a snažil jsem se získat pro naši obec, co se dalo. Vůbec to nebylo lehké. Poté jsme s Dětřichovem spadli pod město Frýdlant v Čechách. V dalších letech mi jako členu občanského výboru byla uložena výstavba prodejny. I tentokrát mi bylo řečeno od pár občanů, že si stavím pomník, ale bohužel, pomník stojí a ti občané již mezi námi nejsou. Byla to pro mě nelehká doba, avšak jsem měl velikou oporu ve své manželce. Pak přišlo to hlavní. V občanském výboru se mnou byli Helena Hoffmannová, Ferdinand Mužák, Zdeněk Štěpán a Zdeněk Pavlíček a od roku 1990 se naše obec osamostatnila. Po volbách do obecního zastupitelstva jsem se stal starostou a dalšími členy se stali Helena Hoffmannová, Jaroslav Jersák, Petr Vaněk, Pavel Zadák, Vilém Funke a Zdeněk Pavlíček. Vrhli jsme se na první úkol, a to Frýdlantem dlouhá léta slibovaný vodovod. Zjistili jsme, že podklady pro heřmanický vodovod již nějaký čas leží na úřadě ve Frýdlantě. V tom čase jsme jako starostové Frýdlantska dostali pozvání do Senátu předsedou MUDr. Sobotkou. Tam jsem získal peníze na vodovod a začala stavba první etapy. Také začalo jednání s jednou pražskou společností ohledně výstavby několika větrných elektráren. Po jednání s myslivci a dalšími občany se rozhodlo místo cca 20 elektráren postavit pouze 5-6, ale vyššího výkonu. Dále se jednalo s celní správou o výstavbě výcvikového střediska služebních psů, které dnes velice dobře mezinárodně reprezentuje naši malou obec. Ani toto jednání nebylo jednoduché. V dalším volebním období jsem byl s vedoucím frýdlantské vodárny v Praze na ministerstvu hospodářství se žádostí na druhou etapu (Kristiánov). Jednalo se o částku 1 200 000 korun, ale podmínkou bylo mít do konce týdne audit. Při zpáteční cestě jsem se zastavil na okrese na finančním odboru a požádal o pomoc, která mi byla přislíbena. Paní Hoffmannová připravila veškeré podklady a vše bylo včas vyřízeno. Následovalo další volební období, kde se stala starostkou Helena Hoffmannová a následně Vladimír Stříbrný.

Toto je můj průřez životem. Jak vidíte, tak jsem svůj život věnoval obci. Velké poděkování patří mé manželce, se kterou jsme vychovali čtyři děti a která mi byla celý život velkou oporou. Proto bych chtěl apelovat na všechny občany a hlavně na mladé, aby se dali dohromady, zahodili sobectví, přijali přátelství mezi sebou a společně rozhodovali o obci. Lidem by nemělo být jedno, co se v obci děje. Toto si přeje již nejdéle žijící občan Heřmanic a zároveň starostovi a celému zastupitelstvu přeji lepší spolupráci občanů. Rád bych se s nimi setkal. Přeji hodně úspěchů v dalších letech.

Karel Reinhardt

Zajímavosti

CHKO a NP České republiky

NKP	- národní kulturní památka
NPR	- národní přírodní rezervace
PP	- přírodní památka
NPP	- národní přírodní památka
MPR	- městská památková rezervace
KP	- kulturní památka
CHKO	- chráněná krajinná oblast
NP	- národní park
PR	- přírodní rezervace

Milí čtenáři, jelikož jsou mezi vámi cestovatelé a lidé, co mají rádi výlety a chtějí poznávat krásy ČR, vezmeme vás do nejrůznějších zákoutí naší krásné krajiny.

Vím, že jsem nedokončila sérii o českých produktech, ale pokud vás nějaký bude zajímat, neváhejte na kousek papíru napsat, o který se zajímáte. My připravíme do dalšího občasníku právě tu značku, která vás zajímá.

Naše putování začneme ve východních Čechách, pomalu se posuneme na sever Moravy. Přes jižní Moravu

a Vysočinu se dostaneme do jižních Čech. Nesmíme zapomenout na západní Čechy a přes střední Čechy se dostaneme k nám domů do severních Čech.

Asi by bylo moudré říct, co je to CHKO. Tyto zkratky jsou pro **chráněnou krajinnou oblast** a NP, jak už sami dokážete vydedukovat, jsou **národní parky**. Národní parky máme v ČR pouze a jenom čtyři.

Po celou dobu našeho putování vám necháme k dispozici tuto tabulku kvůli zkratkám. Asi se přestaneme vykecávat a pomalu se vydáme na naše putování.

CHKO Český ráj

Ano, je to tak. Český ráj se nachází na území tří krajů. Královéhradecký v okrese Jičín, Liberecký v okresech Semily a Jablonec nad Nisou a Středočeský v okrese Mladá Boleslav.

Rozloha celého CHKO je 182 km² a byla založena roku 1955. Je nejstarší chráněnou krajinnou oblastí v republice. Českým rájem protéká řeka Jizera a nejvyšší horou (či kopcem, chcete-li) je Kozákov.

Kozákov je nejmladší sopka Českého ráje a její nadmořská výška činí 744 m n. m. Z vrcholu můžete vidět Ještěd, Ralsko, nebo dokonce legendární Říp. Na Kozákově se můžete také ubytovat, k tomu vám pomůže Riegrova chata, která tu stojí od roku 1928, a o 70 let později tu byla vystavena rozhledna. Ta je ale jen pro odvážné a pro ty, co chtějí mít Český ráj jako na dlani. Pokud nemáte rádi dlouhé procházky, tak pod Kozákovským vrchem se nachází Votrubcův lom. Zde s dovolením majitele můžete najít vzácné kameny, jako jsou acháty, olivíny, jaspisy a jiné. Ty potom za drobný peníz si můžete v muzeu (ve stejném místě) nechat vybrousit.

Přejdeme přes Suché skály, ty jsou domovem a rájem horolezců, to se ale už nacházíme na Maloskalsku. My se ale podíváme jinam, když se dostanete do obce Skalka a dáte se po naučné stezce Příhraszkými skalami, projdete kolem osady Mužský, která má navíc vyhlídku na kopci. Touto cestou se dostanete až k Drábským světničkám, což je zřícenina hradu.

Další, co můžete vidět, je Valečov. Sice je to taky zřícenina, ale ne jen tak obyčejná. Právě zde se natáčely pohádky Lotrando a Zubejda nebo Rumplcimprcampr. A jak by taky ne, jsou to přeci skalní světničky.

Ted' ale zamíříme do Podtroseckých údolí, od roku 1999 jsou vyhlášena jako přírodní rezervace. Nachází se tu soustava 7 rybníků z 16. století a ještě v 19. století tu bylo 18 mlýnů. Podtrosecká údolí jsou navíc prameništěm mnoha potoků. Jedním z nich je pramen Jordánky, která se vlévá do

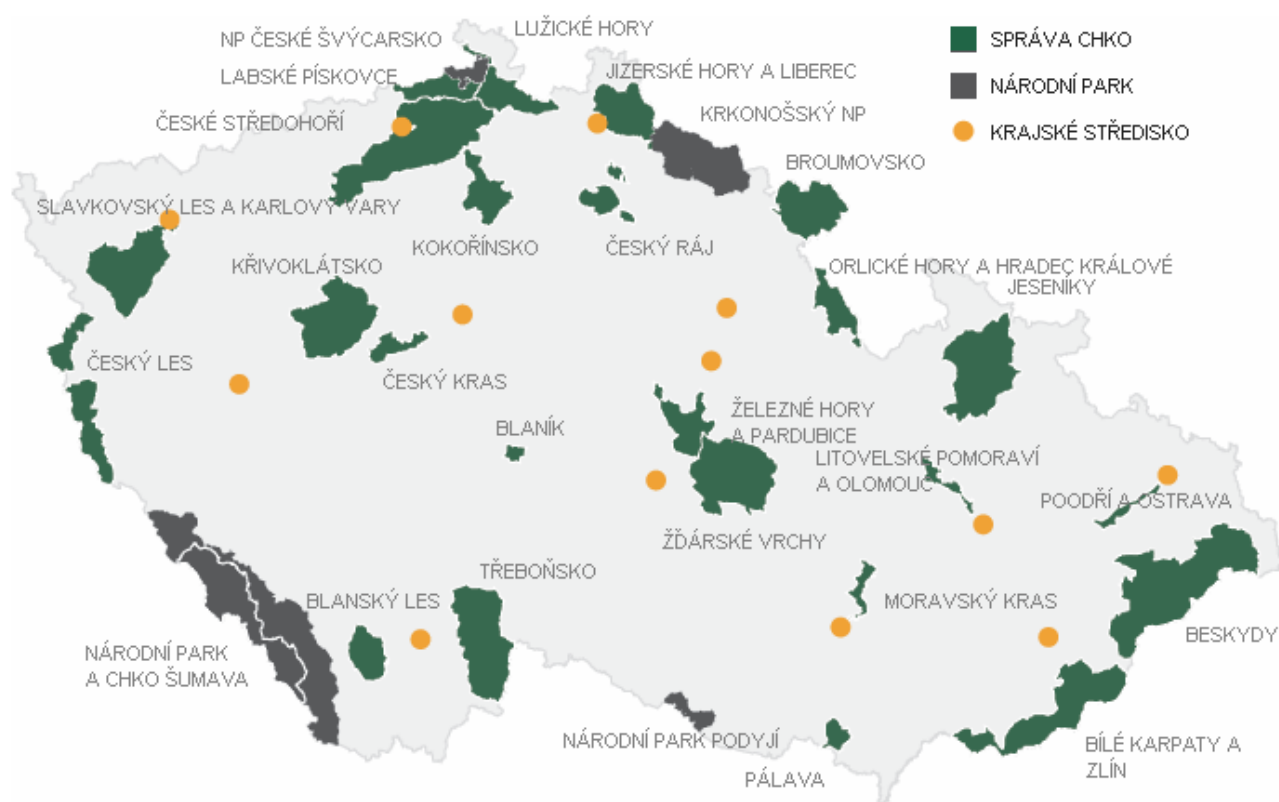
Věžického rybníka. Pokud jste trampové, tak můžete navštívit osadu El Toro, kde vznikla známá trampská kapela Greenhorns.

Asi si říkáte, že jsem na něco zapomněla, ale kdepak, jak by mohl někdo zapomenout na Prachovské skály, které jsou od roku 2002 součástí CHKO Český ráj? Já rozhodně ne. Prachovské skály se nacházejí v Jičínské kotlině a můžete tu najít Šikmou věž s vyhlídkou. Právě tudy procházel Vojta Náprstek s Americkým klubem dam. A právě Vojta Náprstek pomáhal při značení turistických tras. Prachovské skály kupuje průmyslník Römisch a ten začíná s romantickými úpravami, aby stoupla návštěvnost. Roku 1813 je v „Prachovkách“ na návštěvě i císař František Josef II. A od roku 1933 je dokonce dobývají i první horolezci.

A jaké památky ještě můžete vidět? Zřícenina hradu Trosky, Pařez, Brada, Kozlov. Hrady a zámky Valdštejn, Hrubá Skála, Kost, Hrubý Rohozec, Humprecht. Lázně Sedmihorky. Jinolické rybníky (Oborský rybník, Němeček a Vražda). Lovecký zámek Belvín. Klokočské skály, PP Žabakor, což je největší rybník CHKO a má 60 ha. Nebo NPP Bozkovské dolomitové jeskyně a Strážník, ty se ale nacházejí mimo CHKO Český ráj.

Zdroj: pořad ČT Klenoty naší krajiny a oficiální stránky CHKO

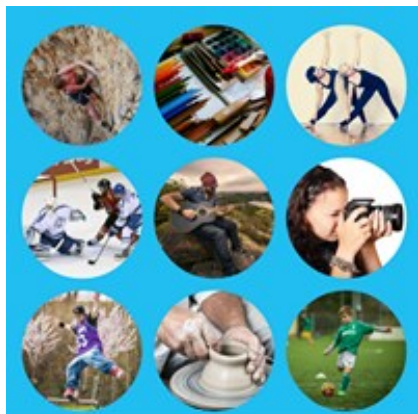
iv

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNP	12) Podyjí	22) Český les
3) Broumovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomoraví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Informujeme

Databáze Free-Time nyní obsahuje i letní tábory!

Na Frýdlantsku je spousta aktivních lidí, jenom o sobě málo víme. Tuto aplikaci jsme vyrobili, abychom se o sobě dozvěděli snáze.

Pokud organizujete pravidelné aktivity pro veřejnost nebo děláte kroužky pro děti, můžete u nás svou aktivitu zdarma inzerovat. Uživatelé mohou najít váš kroužek podle věku, zaměření nebo místa konání.

Databázi Free-Time vytváříme a provozujeme zdarma s podporou města Frýdlant. Moc nám pomůže, když dáte vědět těm, kteří jsou v regionu aktivní a něco ve volném čase podnikají.

Nově je možné zadávat a vyhledávat i **letní/příměstské tábory**.

Všechny aktivity najdete na www.free-time.cz. V databázi najdete přes 250 aktivit.

Databáze funguje i na mobilech a umožňuje **vyhledávat např. podle věku nebo místa konání**. Jako organizátor můžete vkládat své aktivity zdarma sami.

Odkaz na databázi najdete na portálu Frýdlantsko v pravém sloupci.

Jan a Lucie Winklerovi,
luciefreetime@gmail.com, Facebook [Free-Time na Frýdlantsku](#)

Když jsi v úzkých, dej si Frysko!

Dluhy, bydlení, stáří, nemoc, handicap, ztráta zaměstnání... to jsou potíže, které v životě občas potkávají nás i naše blízké. Proto vznikl podrobný přehled sociálních a souvisejících služeb přímo pro Frýdlantsko www.frysko.cz.

Celkem u nás ve výběžku působí 35 organizací, které poskytují 65 různých služeb pro všemožné krizové životní situace: Dluhy, bydlení, stáří, nemoc, handicap, drogy a další problémy pokrývá nový portál FRYSKO (FRÝdlantsko Sociálně KOoperuje). Weby, které otevřete na počítači nebo i ve svém mobilu, umožní vám i vašim blízkým rychle získat informaci a kontakt v případě nouze. Kromě toho obsahuje portál i aktuální mapu lékařů, kteří zatím ještě působí ve výběžku.

Portál sdružuje poznatky získané v projektu tzv. komunitního plánování sociálních služeb. Od loňského roku se totiž pravidelně scházejí organizace působící na Frýdlantsku v sociálních službách a věnují se těm oblastem, v nichž my jako obyvatelé Frýdlantska potřebujeme často pomoci. Mezi hlavní bolesti regionu přitom patří sociální a zdravotní péče o seniory či zdravotně postižené a stoupající zadlužení obyvatel. Součástí projektu je také návrh společného financování potřebných služeb v regionu prostřednictvím Dobrovolného svazku obcí Mikroregion Frýdlantsko. Pevně doufáme, že služby našeho portálu nepotřebujete, ale pokud ano nebo pokud máte ve svém okolí někoho potřebného, podívejte se do databáze v místě působících organizací s kontakty na pracovníky, kteří vám rádi pomohou.

Lenka Porubská, koordinátorka komunitního
plánu sociálních služeb, MAS Frýdlantsko, z. s.

Vážení spoluobčané,

jelikož opakování je matka moudrosti, dovoluji si vám opět připomenout informace, které jsme zveřejnili v minulém čísle HO, protože někteří z vás je asi přehlédli. Tentokrát již stručně ☺

Od letošního roku se **změnily poplatky za svoz komunálního odpadu**. Jejich aktuální výši najdete na webových stránkách obce a také na všech vývěskách v obci. Upravte si, prosím, své trvalé příkazy, případně si ověřte na OÚ, jakou částku je třeba doplatit.

Do 31. 3. běžného roku je povinnost **držitele psa za něj zaplatit poplatek**. Někteří z vás to ještě neučinili, tímto vám vaši povinnost připomínám.

A teď něco aktuálního. Zastupitelstvo obce Heřmanice na svém březnovém zasedání schválilo **záměr s prodejem palivového dřeva. Písemné žádosti se přijímají na OÚ do 6. 5. 2019.**

V letošním roce nás také čekají **volby do Evropského parlamentu**. Uskuteční se **24. a 25. 5. 2019**. Volit můžete ve svém volebním okrsku dle trvalého bydliště nebo na voličský průkaz v jakémkoli okrsku na území ČR. **O vydání voličského průkazu můžete na OÚ žádat písemně v listinné podobě s úředně ověřeným podpisem nebo v elektronické podobě zaslané pouze do datové schránky nejpozději do 17. 5. 2019 nebo osobně nejpozději do 22. 5. 2019.**

Přeji vám krásné a slunečné jarní dny ☺

Pavčina Reinhardtová, OÚ Heřmanice

Valdštejnské slavnosti

Letošní Valdštejnské slavnosti vycházejí na 17.-19. května 2019. Vstupenky si můžete zakoupit v předprodeji na infocentrech. Třídenní vstupenka v předprodeji vás vyjde na 230 Kč (od pátku do neděle) a dvoudenní na 180 Kč.

Nemějte ale obavy, vstupenky seženete i na místě. Pro přehlednost vstupného jsme pro vás vytvořili tabulku, abyste se v tom vyznali.

Koupě na místě

Jednodenní vstupné:	Pátek 100 Kč Sobota 150 Kč Neděle 100 Kč
Dvoudenní vstupné:	Pátek a sobota 200 Kč
Třídenní vstupné:	Pátek až neděle 250 Kč

Účastníci slavností, kteří budou v dobových kostýmech, mají vstupné ZADARMO!

Děti do 130 cm, držitelé průkazu ZTP/P a jejich doprovod mají vstupné ZADARMO!

MS V LEDNÍM HOKEJI 2019 V HOSPŮDCE U KODEŠOVY SKÁLY

10. 5. (Pátek) 20:15

CZE - SWE

11. 5. (Sobota) 20:15

CZE - NOR

13. 5. (Pondělí) 16:15

CZE - RUS

16. 5. (Čtvrtek) 20:15

CZE - LAT

17. 5. (Pátek) 20:15

CZE - ITA

19. 5. (Neděle) 16:15

CZE - AUT

**DOVOLUJEME SI VÁS POZVAT NA PLÁTNO
DO MÍSTNÍ HEŘMANICKÉ HOSPŮDKY,
KDE SE BEZ POPLATKU BUDOU ŽIVĚ
PŘENÁŠET HOKEJOVÉ ZÁPASY
ČESKÉ REPREZENTACE. VŠICHNI JSTE ZVÁNI.**

ČEŠI DO TOHO

Informujeme

Plánované akce

Duben	Čarodějnice a stavění máje 30. 4.
Květen	Sharing 20. 5.
Červen	Dětský den 2. 6.

SPOK **jená Zahrada**

živá jedlá okrasná bohatá

**Zveme vás v PONDĚLÍ
20. května 2019 od 17 hodin
na OÚ v Heřmanicích.**

Zkušení i začínající pěstitelé, zahrádkáři a milovníci přírody si **vymění sadbu** a obohatí tak svou zahradu, skleník, okno o nové druhy.

Přineste své oblíbené venkovní i pokojové rostliny, sazenice zeleniny, bylin, květin, ovocných i okrasných keřů...

O více informací pište na spokhermanice@seznam.cz.

Hody, hody, doprovody, já mám boty plné vody, vejce už mě neláká, nalejte mně panáka!

Heřmanický občasník, ročník 9, číslo 2. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.
Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com
Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.
Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.